

maelen hadde gerecommandeert om naer huijs te trecken, voegende daerbij datter niet te genesen was als de voorn. gaten in de scheen selfs hem req^t tot over t IJ aen tolhuijs gebraght ende wederom int schip terugge gekomen synde heeft alsnogh op de afvraginge van des bootsmansvrouw verclaert dat de voorn. scheenen soo moij stonden als men van Godt konde wenschen. Den voorn. m^r chirurgijn heeft voorts verclaert ende gedeposeert, dat op den voorn. xxiiiij^{en} December hij deposant ten huijse van hem req^t is ontboden ende aldaer gecomen sijnde denselven heeft bevonden te hebben een swaere versweringh in syn been van de kuyt aff tot de halve langhte van het heupe been toe, sijnde de simpati ende veroorsaect der voorsz. beseeringe ande scheen, sijnde versweringe sodanigh dat hy deposant op den 25^{en} daeraen volgende door een gemaecte openinge een considerabele quantiteit materie heeft afgenomen, waeruijt claelijck bleeck dat de voorn. scheepschirurgijn de voorsz req^{ts} swarigheit niet en heeft willen behartigen versuijmt ofte niet verstaen, te meer omdat hij deposant nogh wintsel nogh doeck veel min pap pleijster ofte eenigh medicament op de voorsz. verweringe (hadde gedaen) die als een blaese hingh onder de knie en vondt, welcke swarigheit naer alle apparentie was voor te comen geweest doort gebruijck van behoerlijcke medicamenten, alle twelcke dan heeft veroorsaect dat hij deposant den meesten tyt tsedert dato voorn^t tot heden toe den voorn. patient heeft moeten verbinden tot twee maelen alle dagen, twelck dan grote costen an hem chirurgijn ende den apothecar als anders heeft veroorsaect. Eyndigende metgene voorn. haerl^r respctive verclaringen die sij voor de opreghte waerheit naeder presenteerden te bevestigen. Aldus gepass^t in Hoorn voorsz ter presentie van CORNELIS DE KERIJT ende ELBERT D'LANGEWAGEN den jonge myne clercken als getuijgen.

(Volgt onderteekening).

Amsterdam, September 1922.

J. W. WIJNDELTS.

INGEZONDEN.

EEN ONDERGESCHOVEN PORTRET.

Het schijnt niet van algemeene bekendheid te zijn, dat van den Hollandschen arts JAN SWAMMERDAM (1637—1680) geen portret bestaat. Ik kom tot deze meening, omdat het zeer onlangs verschenen leerboek der beschrijvende ontleedkunde van den mensch door prof. A. J. P. VAN DEN BROEK, prof. dr. J. BOEKE en prof. J. A. J. BARGER (1ste deel) wederom een portret van SWAMMERDAM bevat. Ook HUET'S „Land van Rembrandt”, geillustreerd onder toezicht van J. H. W. UNGER, bevat een dusdanige afbeelding.

Het bewuste portret is volgens MÜLLER'S catalogus (No. 5221) „een gevolg van een der vele bedriegerijen van JAN STOLKER, die het portret van dr. MATHIJS KALKOEN uit de Anatomische Les. van TULP door REMBRANDT nam, er eenig bijwerk aan toevoegde en het aldus uitgaf voor SWAMMERDAM”.

De schrijver vergist zich, wat betreft den naam van den voorgestelde. Deze heette toch HARTMAN HARTMANZ.

JAN STOLKER (1724—1786) was een leerling van QUINKHARDT en schilderde portretten, kabinetschilderijen en behangsels.

Geldermalsen, 26 December 1922.

F. M. G. DE FEYFER.